

δικαίωμα δίκης	28:00
» συζητήσεως	42:00
» αποδείξεως	14:00
δαπάνη διὰ γραφικὰ κτλ.	8:50

	92:50

Δίκη ἐκ 10,000 μαρ.

α.) δικαστικά έξοδα

τέλος συζητήσεως	90:00
» απόφασιν περί αποδείξεως	90:00
» » δριστικῆς	90:00
αποζημιώσεις μαρτύρων	12:00

	282:00

β.) Δικηγορικὰ δικαιώματα (δι' ἐκάτερον διάδικον.)

δικαίωμα δίκης	64:00
» συζητήσεως	96:00
» αποδείξεως	32:00
δαπάνη διὰ γραφικὰ κτλ.	8:50

	200:50

Ἐπομένως ὁ ἡττηθεὶς διάδικος θέλει πληρώσει λόγῳ δικαστικῶν καὶ δικηγορικῶν τελῶν ἐπὶ δίκης ἐκ 1000 μ. 293 μάρκα ἤτοι πλεόν τοῦ 1/4 τοῦ ἐπιδίκου ποσοῦ, ἐπὶ δίκης δὲ ἐκ 10,000 μ. 683 μ. ἤτοι τὸ 1/16 τοῦ ἐπιδίκου ποσοῦ. Καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ ἐκδικασίν τῆς διαφορᾶς· διότι διὰ τὴν ἐν τοῖς λοιποῖς βαθμοῖς ἐκδικασίν θέλει προστεθῆ ἔτι μείζων δαπάνη.

(ἐκκολουθεῖ)

ΓΕΩΡ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Πρωτοδίκης καὶ Ὑφηγητῆς

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἄριθ. 20 (1897) Τμ. Α'.

Βισηγητῆς ὁ ἀρεοπαγίτης ΑΝΔ. ΓΚΙΩΝ.

Κατάληψις γηπέδου δι' ἀνοίξεως ὁδοῦ—παρόδιοι ἰδιοκτῆται—ἀποζημιώσεις—λήψις ὑπ' ὄψιν μὴ προταθέντων ἰσχυρισμῶν—ἀναίρεσις.

Ἐπειδὴ ἡ ἀποζημιώσεις τῶν καταλαμβανομένων γηπέδων διὰ τῆς ἀνοίξεως ὁδοῦ βαρύνει τοὺς μένοντας κατὰ τὸν χρόνον τῆς συστάσεως καὶ χαράξεως τῆς ὁδοῦ παροδίους ἰδιοκτῆτας (ἄρθρ. 22 τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος), ἰσχυρισθέντος δὲ τοῦ ἀναιρεσιόντος διὰ τῶν ἐνωπίων τοῦ ὡς Ἐφετείου δικάσαντος Πρωτοδι-

κείου προτάσεων αὐτοῦ, ὡς ἐξ αὐτῶν ἐξάγεται, ὅτι ἡ σύστασις καὶ διαχάραις τῆς ὁδοῦ Κοδρικτῶνος, δι' ἣν ἐνάγεται πρὸς ἀποζημιώσιν, ἐγένεον οὐχὶ κατὰ τὸ 1887 ἀλλὰ κατὰ τὸ 1878, ὅτε δὲν ἦτον ἰδιοκτῆτης παρόδιος καὶ δὲν ὀφείλει ἀποζημιώσιν, τὸ δικάσαν Πρωτοδικεῖον ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι δὲν ἠμφισβητήθη ὅτι κατὰ τὸ 1887 ἐσχηματίσθη ἡ ὁδὸς κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν τότε ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τῆς πόλεως πρᾶξιν περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν παροδίων γηπέδων τῶν δικάων προσέβη καὶ ἐπέδικασε τὴν ἀγωγὴν· ἀλλ' οὕτω δεχθὲν τὸ Δικαστήριον ὡς μὴ ἠμφισβητήθη ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1887 ἐσχηματίσθη ἡ ὁδὸς καὶ ἀποφηνάμενον ὑπόχρεων πρὸς ἀποζημιώσιν τὸν ἀναιρεσιόντα ὡς παρόδιον τότε ἰδιοκτῆτην ἐνῶ ῥητῶς ἰσχυρίσατο οὗτος διὰ τῶν προτάσεων αὐτοῦ ὡς εἴρηται ὅτι κατὰ τὸ 1878 ἡ ὁδὸς συνέστη καὶ ἐχράχθη, παρὰ τὰς προτάσεις αὐτοῦ καὶ κατὰ παραβάσιν τῆς οὐσιώδους διατάξεως τοῦ ἄρθρου 170 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐδίκασε, τοῦτο δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 807 § 5 τῆς αὐτῆς Δικονομίας ἐπιφέρει ἀναίρεσιν.

Ἄριθ. 21 (1897) Τμ. Α'.

Βισηγητῆς ὁ ἀρεοπαγίτης ΑΝΔ. ΓΚΙΩΝ

Ἐντάλμα ἐκτελέσεως διαιτητικῆς ἀποφάσεως—ἀνακοπή—παραίτησις ἀνίσχυρος.

Ἐπειδὴ τῆς ἀνακοπῆς περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἐντάλματος τῆς ἐκτελέσεως διαιτητικῆς ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ γίνῃ παραίτησις ἐκ τῶν προτέρων διὰ συμβάσεως, διότι οἱ περὶ τούτου ἀκυρωτικοὶ λόγοι, ὡς ἐν ἄρθρῳ 122 τῆς Πολ. Δικονομίας ὀρίζονται, εἰσὶ λόγοι δημοσίου συμφέροντος, κατὰ δὲ τοὺς νόμους Πανδ. 38 (2. 14) 5, 7 (26. 7) 15. 1 (35. 2) οἱ ὄρωντες τὴν δημοσίαν τῆξιν καὶ τὸ δημόσιον συμφέρον νόμοι καὶ κανόνες ἐν γένει, δὲν ἐπιτρέπεται δι' ἰδιωτικῆς συμφωνίας νὰ μεταβάλλωνται. Ὅθεν τούναντιον δεχθὲν τὸ τῆς οὐσίας Δικαστήριον καὶ ἀπορρίψαν τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ἀναιρεσιόντος κατὰ τοῦ κύρους τοῦ ἐντάλματος τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι διὰ τοῦ συμφωνητικοῦ περὶ τῆς διαδικασίας οἱ διάδικοι παρητήθησαν τῆς ταύτης προσβολῆς κατ' αὐτῆς, ψευδῶς τοὺς προπρατεθέντας νόμους ἠρμήνευσε καὶ ἐσφαλμένως αὐτοὺς ἐφήρμοσε, τοῦτο δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 807 § 7 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐπιφέρει ἀναίρεσιν.

Ἄριθ. 22 (1897) Τμ. Α'.

Βίσηγητής ὁ ἄρεοπαγίτης κ. ΠΕΡ. ΒΑΒΒΗΣ

Δίκη βιαίως διακοπείσα καὶ μὴ ἐπαναληφθεῖσα — ἀνακοπή — μὴ κοινοποιήσας δικολογῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν — οὐ λήψας ὑπ' ὄψει ἐξ ἐπαγγέλματος

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναίρεσεως ὅτι τὸ δικάσαν Δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον δὲν ἀπέρριψεν ὡς σπαράδεκτον τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ἀνααιρεσιβλήτου ἀφοῦ δέχεται ὅτι ἡ καθ' ἧς ἡ ἀνακοπὴ ἐρήμην ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐπὶ δίκης βιαίως διακοπείσης καὶ μὴ ἐπαναληφθείσης ἐστὶν ἀπορριπτέος, διότι κατ' οὐδεμίαν διάταξιν τοῦ νόμου ἡ ἀνακοπὴ κατὰ ἐρήμην ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ἐπὶ δίκης βιαίως διακοπείσης καὶ μὴ ἐπαναληφθείσης ἐστὶν ἀπαράδεκτος.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναίρεσεως ὅτι τὸ δικάσαν Δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον ΩΛΖ'. (1880) δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψει ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν ἀκυρότητα τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 724 (1881) ἐρήμην ἀποφάσεως του ὡς μὴ κοινοποιηθείσης εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν συμφώνως μὲ τὸν Νόμον ΩΛΖ'. (1880) καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου παρὰ τὸν Νόμον δὲν ἀπέρριψε τὴν ἀπὸ 4 Μαρτίου 1892 ἀνακοπὴν τῶν ἀνααιρεσιβλήτων, καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 724 ἐρήμην ἀποφάσεως καταστάσεως τελεσιδικίου ἔνεκα τῆς ἀκυρότητος τῆς ἐπίδοσεως τῆς κατ' αὐτῆς ἀνακοπῆς ἐστὶν ἀπορριπτέος, διότι οὔτε ἐκ τοῦ Νόμου ΩΛΖ'. ἐπιβάλλεται εἰς τὰ Δικαστήρια τοιαύτη ἐξ ἐπαγγέλματος ἐνέργεια διὰ τὴν ἀκυρότητα τῶν ἐπίδοσεων, οὔτε ἡ διάταξις ἀφορᾷ εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἄριθ. 23 (1897) Τμ. Α'.

Βίσηγητής ὁ ἄρεοπαγίτης ΑΔ. ΠΕΤΡΙΤΣΗΣ

Γενικοὶ ἢ εἰδικοὶ διάδοχοι — αἴτησις ἀναίρεσεως — νόμος ἀνακείμενος Συντάγματι — ἐφαρμογὴ παρὰ δικαστοῦ — ἀναίρεσις — μεγάλαι λίμναι res extra commercium.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὀρθὴν ἐννοίαν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 813 Πολ. Δικονομίας οἱ διάδοχοι τῶν διαδίκων γενικοὶ ἢ εἰδικοὶ, δύνανται οὐ μόνον νὰ ζητήσωσιν ἀναίρεσιν κατὰ τῶν ἐναντίων αὐτῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, ἀλλὰ καὶ ν' ἀπευθύνωσιν αὐτὴν κατὰ τῶν διαδόχων τούτων, τοῦ αὐτοῦ ὑπάρχοντος λόγου ἐν ἑκατέρῃ τῶν περιπτώσεων τούτων. Μὴ ἀρνούμενης δὲ τῆς ἀνααιρεσιβλήτου ἐταιρίας τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς ἀνααιρεσιούσης Μονῆς, ὅτι ἡ ἀρχικῶς ἐναχθεῖσα καὶ ὡς διάδικος ἐν τῷ Ἐφετείῳ παραστάσα Γαλλικὴ ἐταιρία πρὸς ἀποξήρασιν τῆς Κωπαίδος Λίμνης μετεβίβασε δυνάμει συμβολαίου τὰ δικαίωματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς μετὰ τοῦ ἐταιρικοῦ ἀντικειμένου εἰς τὴν ἀνααιρεσιβλήτον Ἀγγλικὴν ἐταιρίαν καὶ ὅτι ἐπομένως αὕτη κατέστη εἰδικὸς

ἐκείνης διάδοχος. ὀρθῶς ἀπηυθύνθη κατ' αὐτῆς ἡ προκειμένη αἴτησις ἀναίρεσεως

Ἐπειδὴ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου ΡΟΓ'. τοῦ 1867 κηρύττουσα ἀπαράδεκτον πᾶσαν ἀξίωσιν ἐπὶ γαιῶν κειμένων ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῆς συνήθους πλημμύρας τῆς Λίμνης Κωπαίδος χωρὶς νὰ καθιεροῖ τὸν ὄρον τῆς προηγουμένης ἀποζημιώσεως τῶν τυχόν κατὰ νόμων ἀναγνωριζομένων ἰδιοκτητῶν τῶν γαιῶν τούτων, ἀντίκεινται εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος καθ' ὃ οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ ἄνευ προηγουμένης ἀποζημιώσεως. Ὄταν δὲ διάταξις νόμου ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα ὡς μεταβάλλουσα δι' ἀπλοῦ νομοθετήματος θεμελιώδη διάταξιν αὐτοῦ, οἷα ἡ ἀνωτέρω, δικαιοῦται τὸ Δικαστήριον νὰ μὴ ἐφαρμύξῃ αὐτὴν ἐν τῷ θέματι περὶ οὗ δικάζει. Τοῦτο δὲ θεθέντος, τὸ Ἐρετεῖον ὄφειλε νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ἡ ἀναίρεσιούσα Μονὴ ἢ διεκδικούσα τὰς ἐν τῇ ἀγωγῇ γαίας εἶναι κυρία αὐτῶν, ἀφοῦ δὲν βεβαίωσιν ὅτι πρόκειται περὶ μεγάλης λίμνης, καθόσον μόνον αἱ μεγάλαι λίμναι εἶναι ἀνεπίδεκτοι ἰδιοκτησίας κατὰ τὰς νομίμους διακρίσεις Ν. 112 Πανδ. 50 16 Ν. 23 § 1. Π. 8 3 Ν. 4 § 6 Π. 50. 15 Ν. 13. § 7 Π. 47 10 καὶ Βασιλ. Ν. 108 Β. 6. Ἐδει δὲ νὰ ἐξετάσῃ τοῦτο καὶ οὐχὶ ν' ἀπορρίψῃ τὴν ἀγωγὴν ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι αὕτη εἶνε ἀπαράδεκτος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ρηθέντος νόμου καὶ διότι, ὡς λέγει, δὲν δύνανται τὰ δικαστήρια ν' ἀποφανθῶσι περὶ τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ ἢ μὴ τῆς διατάξεως ταύτης. Οὕτω δ' ἀποφηνάμενον καὶ μὴ ποιησάμενον τὴν ἀνωτέρω ἐξέτασιν καὶ διακρίσιν, παρεβίβασε τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ Συντάγματος δι' ὅπερ ἀνααιρετέα ἐστὶν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, κατὰ τὸ ἄρθρ. 807 ἐδ. 7 Πολ. Δικονομίας συμφώνως πρὸς τὸν περὶ τούτου λόγον ἀναίρεσεως.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Ἄριθ. 808 (1896)

Βίσηγητής ὁ Πρόεδρος κ. ΣΠΙΘΑΚΗΣ

Ἀλληλέγγυοι συνοφειλέται — καταβολὴ ὑφ' ἑνός — ἀναγωγή — ὠφελίμος ἀγωγή (actio utilis.)

Ἐπειδὴ ἡ τε ἀναγωγή καὶ ἡ παρεμπίπτουσα ἀγωγή ὀρθῶς ἐρμηνευόμεναι καὶ ἀντικείμενον ἔχουσαι τὴν πληρωμὴν ὀλοκλήρου τοῦ ἐν αὐταῖς μνημονευομένου γραμματίου, βάσιν ἔχουσιν ὅχι μόνον τὰ περιστατικά ὅτι ὀλοκλήρον τὸ ἀντίτιμον τοῦ γραμματίου ἔλαβεν ὁ ἡδὴ ἐφεσίβλητος καὶ καθ' οὗ ἡ ἀναγωγή καὶ οὗτος ὑπεσχέθη εἰς τὸν ἐφεσίβλητον νὰ πληρώσῃ τὸ γραμμάτιον τοῦτο, ἥτοι ὀλοκλήρον τὸ ποσὸν αὐτὸ πρὸς τὸν δανειστὴν,